propagaſſent, inuictū eſſe (ſi dijs ita videretur conuenire) voluerunt: quod nequaq̄ futurū arbitrabant̄ ſi a iuſtis legitimiſq; magiſtratibus ac imperandi viciſſitudine ad vnius arbitrium ſumma reipublicę deuolueretur: etenim ſatis apparebat diuiſum iri mētes ciuiū & fore vt multas in partes corpus reipublicæ ſcinderetur plęriſque ad culmen regię dominationis aſpirantibus. Quis autē alteri cæderet in libera ciuitate quū ius omniū cōmune eſſet? aut qs tā humili ſorte ī obſcuro eſt, q ſe dignū prīcipatu non credat, & alijs anteferri nō ſtudeat, eo iā īpudētię & ābitiōis vētū eſt. Idcirco diſcordię grauiſſimę cū acerrimis cōtētionibus ciuile bellū ſuſcitarēt, ac vſq; adeo cędibus īter ſe furerēt, quoad ſuis ipſorū viribus cōficerent̄, imperiūq; totius orbis clariſſimū oībus ex partibus quaſſatū rueret ac peīt⁹ extinguerēt. CæS. Ita ne rudes aī fuiſſe nr̄os maiores exiſtīas, vt aliqd in rebus hūanis ppetuū apd̄ ſe ſtatuiſſēt: ita īperitos antiqtatis vt nō habuerīt ante oculos quot ampliſſima regna potētiſſimęq; reſpublicę fluxu tēporū a ſtirpe interijſſent? Haud aliter ſeſe hūanę res habēt, ac ſydera: hæc eī exoriunt̄, illa occidūt, ac per vices imperia ſortiuntur. Olim regnū ægiptiorū abunde clarū ac gētibus formido